

בש"פ 2424/20 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2424/20

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

אבנר הררי

בקשה אחת-עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ט' באייר התש"ף (3.5.2020)

בשם המבקשת:

עו"ד יוסף קנפו

בשם המשיב:

עו"ד אלון דוידוב

החלטה

בקשה מספר אחת-עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, למשך תשעים ימים החל מיום 21.4.2020 אועד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. העובדות הצריכות לענין פורטו במספר החלטות קודמות שניתנו על ידי בית משפט זה, ולכן לא אחזור על הדברים ואפנה להחלטותיי מיום 13.6.2018 בבש"פ 3485/18 ומיום 9.8.2018 בבש"פ 5499/18; החלטת השופטת ד' ברק-ארז מיום 16.4.2019 בבש"פ 2625/19; והחלטת השופט י' עמית מיום 27.10.2019 בבש"פ 6600/19.

2. במסגרת הבקשה שלפניי עדכנה המדינה שחקירתו הנגדית של המשיב שהחלה ביום 11.2.2020 לא הסתיימה ביום 10.3.2020, והמשכה נקבע ליום 15.3.2020. אלא שאז פרץ בארצנו משבר מגפת הקורונה, ולטענת המדינה המשיב והנאשם 1 סרבו להצעת בית המשפט המחוזי להמשיך את שמיעת עדותו של המשיב במתווה המותאם להנחיות הקשורות במגיפה. בנסיבות אלה, לא התאפשר לקיים את הדיון והוא נדחה ליום 19.3.2020. בשל החמרת ההנחיות של משרד הבריאות והודעתו של מנהל בתי המשפט בוטלו גם הדיונים שנקבעו לימים 19.3.2020 ו-2.4.2020, ובהמשך לכך בוטלו גם הדיונים החלופיים שנקבעו לימים 23.4.2020 ו-30.4.2020. נכון לעכשיו קבוע דיון תזכורת ליום 17.5.2020, שבו צפויים להיקבע מועדי ההוכחות.

3. לטענת המבקשת, משפטו של המשיב התקדם באופן משמעותי בתקופת הארכת המעצר שהסתיימה ואפשר שעדותו הייתה מגיעה לידי סיום ביום 15.3.2020, אם היה נעתר למתווה שהוצע על ידי בית המשפט המחוזי. המבקשת הדגישה את מסוכנותו של המשיב העולה מתסקיר שירות המבחן ומעברו הפלילי המכביר, הכולל הרשעה בעבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט אשר אותן ביצע בהיותו עצור בגין התיק מושא הבקשה שלפניי. עוד נטען כי כל אלה מעידים על כך שלא ניתן לתת במשיב אמון לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרורו לחלופת מעצר, ויש להורות על הארכת מעצרו.

4. המשיב מצדו מתנגד לבקשה, וטוען בעיקרו של דבר כי בנקודת זמן זו ובחלוף 38 חודשים בהם הוא נתון במעצר, הוסטה נקודת האיזון אל עבר שחרורו לחלופת מעצר או למעצרו באיזוק אלקטרוני. בתוך כך, עומד המשיב על הצפי הממושך לסיום התיק, בין היתר לנוכח מגפת הקורונה וביטול כל מועדי ההוכחות שהיו קבועים בתיק.

5. לאחר העיון בבקשה ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה, ולצד זאת להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, בגדרו תיבחן מסוכנותו ואפשרות מעצרו באיזוק אלקטרוני.

ערה אני למסוכנות הנשקפת מהמשיב, הנובעת מעצם המעשים החמורים המיוחסים לו, עברו המכביר, ומתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו. ואולם, לצד האמור, נדמה כי בחלוף 38 חודשי מעצר, ומשבוטלו כל מועדי ההוכחות שהיו קבועים בתיק בשל מגפת הקורונה והצפי לסיום התיק עוד רחוק, אני סבורה כי בנקודת הזמן הנוכחית ראוי לקבל תסקיר מעצר משלים אשר יבחן האם השתנו הנסיבות באופן המאפשר את איון מסוכנותו של המשיב, במסגרת מעצר שירוצה באיזוק אלקטרוני ובליוי מפקחים. יודגש כי אין באמור כדי להביע עמדה כלשהי לגבי היתכנות אפשרות זו. בית המשפט המחוזי יחליט כחכמתו לאחר קבלת התסקיר המשלים.

6. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 21.4.2020 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באייר התש"ף (4.5.2020).

ש ו פ ט ת

עמוד 2

